

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΗ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ 14 /2018

(άρθρο 77 παρ. 3 Ν. 3852/2010)

ΔΗΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Συμπαραστάτης
του δημότη και
της επιχείρησης

ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ 14/2018

Προς

1. την Οικονομική Υπηρεσία
2. την *****

Κοινοποίηση

1. Γραφείο Δημάρχου ioannidis@kozanh.gr
2. Γραφείο Γενικού Γραμματέα
bougiotopoulos@kozanh.gr

Η αναφορά

Ο συμπαραστάτης του δημότη και της επιχείρησης δέχθηκε την αναφορά δημότισσας η οποία έλαβε τον αριθμό 10 στο βιβλίο αναφορών του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης. Η καταγγέλλουσα, ήταν εργαζόμενη στις τεχνική υπηρεσία του Δήμου Κοζάνης και ισχυρίζεται ότι η αρμόδια υπηρεσία μισθοδοσίας της κατέβαλε λανθασμένα το ποσό της προσωπικής διαφοράς που δικαιούνταν βάσει του Ν. 4024/2011. Με τη με αριθμό 57894/4-12-2017 αίτησή της προς το γραφείο μισθοδοσίας κοινοποιούμενη στο γραφείο του Δημάρχου ζήτησε να επανελεγχθεί το ποσό της προσωπικής διαφοράς που της χορηγούνταν από τα τέλη του 2011 έως τον Αύγουστο του 2014 και να της καταβληθεί τυχόν

υπάρχουσα διαφορά. Ζητάει τη συνδρομή του συμπαραστάτη προκειμένου να μεσολαβήσει για τη μείωση της κατανάλωσης.

Αρμοδιότητα του Συμπαραστάτη του Δημότη και της Επιχείρησης

Σύμφωνα με το άρθρο 77 παρ. 3 του Ν.3852/2010 (Πρόγραμμα “Καλλικράτης”), ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης δέχεται καταγγελίες άμεσα θιγόμενων πολιτών και επιχειρήσεων για κακοδιοίκηση από τις υπηρεσίες, τα νομικά πρόσωπα και τις επιχειρήσεις του Δήμου και διαμεσολαβεί για την επίλυση των σχετικών προβλημάτων. Από το παραπάνω ιστορικό προκύπτει ότι η καταγγέλλουσα θίγεται από την παραπάνω συμπεριφορά και ως εκ τούτου η αναφορά αυτής πρέπει να εξεταστεί παραπέρα.

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Ο Συμπαραστάτης είχε μία συνάντηση με τους αρμόδιους υπαλλήλους της μισθοδοσίας και της οικονομικής υπηρεσίας του Δήμου Κοζάνης όπου και ανέλυσε το συγκεκριμένο πρόβλημα της καταγγέλλουσας. Η αρμόδια υπηρεσία δήλωσε ότι δεσμεύεται από την παραγραφή που θέτει το ΠΔ 410/1998 στο άρθρο 55 και δεν μπορεί να προχωρήσει σε επανέλεγχο. Η απάντηση της Υπηρεσίας είναι ορθή στο περιεχόμενό της αλλά, προφανώς από παραδρομή, αναφέρει λανθασμένα άρθρα της νομοθεσίας.

Ειδικότερα : σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 140 παρ. 3 ν. 4270/2014 (ΦΕΚ Α 143/28.6.2014) – και πριν την έναρξη ισχύος του ανωτέρω νόμου του άρθρου 90 παρ. 3 του ν. 2362/1995 – περί δημοσίου λογιστικού, ελέγχου δαπανών του Κράτους κλπ, που εφαρμόζεται και επί Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ), των δημοτικών και κοινοτικών νομικών προσώπων κ.λπ., σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56 του ν.δ. 496/1974, 3 ν. 31/1968, 304 του κυρωθέντος με το Π.Δ. 410/1995 Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα και ήδη του άρθρου 276 παρ. 2 του κυρωθέντος με το Ν. 3463/2006 νέου Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, «*Η απαίτηση οποιουδήποτε των με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις, παραγράφεται μετά διετία από τη γένεση της*».

Η προβλεπόμενη από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 140 παρ 3 ν. 4270/2014 -και πριν την έναρξη ισχύος αυτού, του άρθρου 90 § 3 ν. 2362/1995- για τις πιο πάνω αξιώσεις των υπαλλήλων του Δημοσίου και των ΟΤΑ βραχυπρόθεσμη παραγραφή, ο χρόνος της οποίας είναι μικρότερος από το χρόνο παραγραφής που ισχύει κατ' αρθρ. 250 αρ. 6 και 17 ΑΚ, για τις παρόμοιες αξιώσεις των υπαλλήλων και εργατών των ιδιωτικών επιχειρήσεων, καθώς και από τον οριζόμενο στο άρθρο 937 ΑΚ χρόνο παραγραφής των

αξιώσεων από αδικοπραξία, έχει θεσπισθεί για λόγους γενικότερου δημοσίου συμφέροντος, η συνδρομή του οποίου δικαιολογεί την εισαγωγή εξαιρέσεων και διακρίσεων (ΟΛΑΠ 3/2006, 23/2004, 11/2003) και συγκεκριμένα από την ανάγκη ταχείας εκκαθάρισης των σχετικών αξιώσεων και αντιστοίχων υποχρεώσεων του Δημοσίου και των ΟΤΑ, η οποία είναι απαραίτητη για την προστασία της περιουσίας και της οικονομικής κατάστασης αυτών, στην οποία συμβάλλουν οι φορολογούμενοι δημότες με την καταβολή φόρων τελών και λοιπών υπέρ αυτών (ΟΤΑ) επιβαρύνσεων (Ολ.ΑΠ 38/2005) και συνεπώς η διάταξη αυτή δεν αντίκειται α) στην κατά το αρθρ. 4 § 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, ούτε στην αποτελούσα ειδικότερη μορφή και εκδήλωση αυτής και καθιερούμενη με το αρθρ. 22 § 1 εδ. β' αυτής αρχή της ίσης αμοιβής ή παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας (ΑΕΔ 1/2012), β) στις διατάξεις του αρθρ. 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης (που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1474) που επιβάλλουν το σεβασμό της περιουσίας του προσώπου, στην οποία περιλαμβάνονται όχι μόνο τα από το άρθρ. 17 του Συντάγματος προστατευόμενα εμπράγματα δικαιώματα, αλλά και τα περιουσιακής φύσεως δικαιώματα και τα νομίμως κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα, άρα και τα περιουσιακά ενοχικά δικαιώματα και ειδικότερα οι περιουσιακού χαρακτήρα απαιτήσεις, είτε αναγνωρισμένες με δικαστική ή διαιτητική απόφαση, είτε απλώς γεννημένες κατά το εθνικό δίκαιο, εφόσον υπάρχει νόμιμη προσδοκία με βάση το ισχύον πριν από την προσφυγή στο δικαστήριο νομοθετικό καθεστώς, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν δικαστικά (ΟΛΑΠ 40/1998), αφού οι διατάξεις αυτές εμποδίζουν το νομοθέτη να καταργεί τα ενοχικά ακόμη δικαιώματα και όχι να θεσπίζει κανόνες που καθορίζουν διαφορετικό, κατά περίπτωση, χρόνο παραγραφής των αξιώσεων που θα γεννηθούν μετά την έναρξη της ισχύος τους, ενώ εξάλλου και από τη διάταξη του αρθρ. 1 § 2 του ως άνω Πρωτοκόλλου προκύπτει ότι και αυτό αναγνωρίζει ευθέως το δικαίωμα κάθε Κράτους να θεσπίζει νόμους, εάν το κρίνει αναγκαίο, για τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, επομένως και να θέτει νόμιμους περιορισμούς στην ικανοποίηση των αξιώσεων των πολιτών, όπως είναι η άσκηση των αξιώσεων τους εντός ορισμένου χρόνου προς διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, στην έννοια του οποίου εμπίπτει κατά τα προεκτεθέντα, και η προστασία της περιουσίας του Δημοσίου και των ΟΤΑ (ΑΠ 536/2014, ΑΠ 1047/2012, ΑΠ 123/2011 βλ. και Ολ.ΑΠ 2/2011 ως προς την ερμηνεία της παρομοίου περιεχομένου διάταξης του άρθρ. 48 § 3 ν.δ. 496/1974 «περί λογιστικού των ΝΠΔΔ», στην οποία ορίζεται ότι «ο χρόνος παραγραφής των κατά του νομικού προσώπου αξιώσεων των υπαλλήλων τούτου, που συνδέονται με αυτό με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, από καθυστερούμενες αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι δύο ετών». Κατά δε το άρθρο 49 του ίδιου Ν.Δ/τος «η παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής»

Η ύπαρξη παραγραφής δεσμεύει τον αρμόδιο υπάλληλο που ως δημόσιος υπόλογος διαχειρίζεται, έστω και χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση, χρήματα, αξίες ή υλικό που ανήκουν στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ. και τον υποχρεώνει να αρνηθεί την καταβολή του παραγεγραμμένου ποσού

Κοζάνη 30-7-2018

**Ο Συμπαραστάτης του Δημότη και της Επιχείρησης
Τσιομπάνου Αικατερίνη του Μιχαήλ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω**